

kommende Kommunalbestyrelser det Antal Stemmer, som efter de fastsatte Regler vil tilfalde dem.

Det Antal Landstingsmedlemmer, der vil tilfalde hver af de 3 Landstingskredse, fastslaaes ikke i Grundloven, men fastsættes i Valgloven efter Forholdet mellem Tallet af Folketingskredse i samtlige 3 Landstingskredse og hver enkelt af dem.

Tallet af Landstingets Medlemmer bliver som nu 66, men foruden disse vælges et lignende Antal Stedfortrædere. En Stedfortræder tager kun Sæde i Landstinget, naar en Landstingsmand ophører at være Medlem af dette. Ved at indføre Valg af Stedfortrædere undgaar man Udfyldningsvalg, som ofte forarsager Forandringer i den oprindelig forholdsmæssige Repræsentation, ligesom man undgaar de med et saadant Valg forbundne store Udgifter saavel som den Ulejlighed, der derved bliver paalagt Kommunalbestyrelserne.

Af de 66 Landstingsmedlemmer med tilhørende Stedfortrædere vælges som allerede nævnt 1 Medlem paa Bornholm og 1 paa Færøerne, medens 52 vælges af Kommunalraadene i de 3 Landstingskredse. Hvis Regeringens Grundlag for Fordelingen godkendes, vil 1ste Kreds faa 10, 2den Kreds 19 og 3die Kreds 23 Landstingsmedlemmer.

Landstingsvalgene gælder for 8 Aar, og efter hvert Landstingsvalg træder de af Kommuneraadene valgte 54 Medlemmer sammen og vælger ved Forholdstalsvalg 12 Medlemmer. Ved denne Bestemmelse aabnes der Adgang for de valgte Medlemmer til at supplere sig med Personer, som man særlig ønsker at have til Medlemmer af Tinget, og ved denne Bestemmelse haaber man yderligere at sikre Tinget al ønskelig Sagkundskab. De paagældende 12 Medlemmer behøver ikke tidligere at have haft Sæde i Rigsdagen.

Jeg har hermed gjort Rede for de væsentligste Bestemmelser med Hensyn til Folketingets og Landstingets Sammensætning og skal derefter gaa over til at nævne enkelte andre nye Bestemmelser i Forslaget.

Da de senere Aars parlamentariske Forhandlinger har vist, at den enkelte Rigsdagssamling ikke danner et afsluttet Hele — Forhandlingen om større og vigtigere Sager udstrækkes som Regel til 2 eller flere Samlinger saavel i hvert enkelt som i begge Ting —, har man anset det for praktisk at udvide Valgperioden for Folketinget fra 3 til 4 Aar.

Det første af de nuværende 3 Aar i

Valgperioden gaar for en Del med til at ordne Partiforholdene efter Valget. De mange nye Medlemmer — omtrent $\frac{1}{4}$ af samtlige Medlemmer — kræver Tid til at sætte sig ind i Forholdene og Sagerne. Det 2det Aar er et Arbejdsaar; men i det 3die Aar af en Valgperiode optages Partierne i høj Grad af at tilrettelægge Sagerne til de forestaaende Valg. 4 Aar maa derfor anses for at være en mere passende Valgperiode, og den udgør jo Halvdelen af Valgperioden for Landstinget.

Under 80ernes og 90ernes politiske Kamp blev Bestemmelserne i Grundlovens § 25 fortolket og benyttet paa en haarresende Maade. For at kunne udstede provisoriske Love sendte Regeringen Rigsdagen hjem. Naar Rigsdagen kom sammen paa ny, forelagde man Provisorierne i Landstinget, og der blev de henvist til et Udvalg, der sad og rugede over disse Love hele Samlingen ud for at holde dem i Live. For at forebygge en slig Fremgangsmaade i Fremtiden foreslaar man en Tilføjelse til Grundlovens § 25, der fastslaaer, at en provisorisk Lov bortfalder, naar den først sammentrædende Rigsdag, for hvilken den straks skal forelægges, ikke bekræfter den. Den normale Fremgangsmaade for al Lovgivning er jo den, at Rigsdagen vedtager og Kongen stadfæster Lovene, men i særdeles paatrængende Tilfælde kan Kongen, naar Rigsdagen ikke er samlet, udstede foreløbige Love, men disse maa da for at have varig Gyldighed bekræftes af Rigsdagen. Af den grundlovgivende Rigsdags Forhandlinger vil det ses, at dette ogsaa var Grundlovsfædrenes Opfattelse.

Endelig gaar Lovforslaget ud paa at bestemme, at saafremt der efter et Fællesudvalgs Indstillinger ikke opnaas samstemmende Vedtagelser i begge Ting om Finanslov og Tillægsbevillingslov, træder Folketing og Landsting sammen som en forenet Rigsdag, der træffer den endelige Afgørelse. Formaalet hermed er at sikre, at der altid for hvert Aar vedtages en Finanslov eller Tillægsbevillingslov.

Ja, dette er det væsentligste Indhold af Regeringens Grundlovsforslag. Naar man ikke har medtaget Forslag om en forandret Sammensætning af Rigsretten, har dette sin Grund i, at Landstinget kommer til at hvile paa et helt andet Grundlag end hidtil, og en Ændring i dette Forhold derfor maa anses for overflødig.

Som Forslaget er affattet, bliver det altsaa de sogne- og bykommunale Raad,